

ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ"

Βασισμένο στο #1 BESTSELLER από τον
SPENCER JOHNSON, M.D.

Ποιος πήρε το τυρί μου;

Για
Εφήβους

Ένας τρόπος
για να αλλάξετε
και να νικήσετε!

Who
Moved
My
Cheese?

Ποιος πήρε το τυρί μου; για εφήβους

Περιεχόμενα

Κάτι από τον εαυτό μας. 15

*Μια συγκέντρωση: Δημόσιο λύκειο, ώρα του
μεσημεριανού φαγητού 17*

Ποιος πήρε το τυρί μου; Η ιστορία..... 23

Οι τέσσερις ήρωες

Η αναζήτηση για το Τυρί

Δεν υπάρχει Τυρί!

Τα ποντίκια: ο Ρουθούνης και ο Τρεχάλης

Τα ανθρωπάκια: ο Χμ και ο Χα

Στο μεταξύ, στο Λαβύρινθο

Ξεπερνώντας το φόβο

Απολαμβάνοντας την περιπέτεια

Ακολουθώντας το Τυρί

Η Γραφή πάνω στον Τοίχο

Το Καινούργιο Τυρί

Απόλαυσε την αλλαγή!

Μια συζήτηση: Μετά το φαγητό..... 77

Κάτι από τον εαυτό μας

Οι τέσσερις φανταστικοί χαρακτήρες που εμφανίζονται στην ιστορία αυτή – τα ποντικάκια «Ρουθούνης» και «Τρεχάλης» και τα ανθρωπάκια «Χμ» και «Χα» – αντιπροσωπεύουν τα απλά και τα πολύπλοκα κομμάτια του εαυτού μας, άσχετα από την ηλικία μας, το φύλο μας, τη φυλή μας, ή την εθνικότητά μας.

Μερικές φορές μπορεί να ενεργούμε όπως:

ο Ρουθούνης
που οσφραίνεται
γρήγορα την αλλαγή,

ή

ο Τρεχάλης
που ορμά
κατευθείαν
στη δράση,

ή

ο Χμ
που αρνείται την αλλαγή
και της αντιστέκεται, γιατί φοβάται
ότι τα πράγματα θα χειροτερέψουν,

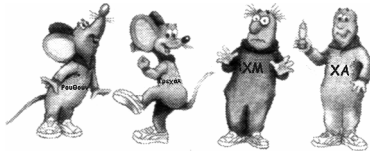
ή

ο Χα
που μαθαίνει να προσαρμόζεται
εγκαίρως, όταν βλέπει ότι η αλλαγή
μπορεί να οδηγήσει σε κάτι καλύτερο!

Όποιο κομμάτι του εαυτού μας κι αν επιλέξουμε να χρησιμοποιήσουμε, έχουμε όλοι κάτι κοινό: πρέπει να βρούμε το δρόμο μας μέσα στο Λαβύρινθο και να επιτύχουμε σ' αυτούς τους μεταβαλλόμενους καιρούς.

Η ιστορία

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι έναν καιρό πριν από πολλά χρόνια, σε μια μακρινή χώρα ζούσαν τέσσερα μικρά πλασματάκια που όλη την ώρα έτρεχαν πέρα-δώθε μέσα σ' ένα λαβύρινθο ψάχνοντας για τυρί· το τυρί τούς έτρεφε και τους έκανε ευτυχισμένους.

Τα δύο ήταν ποντίκια, ο "Ρουθούνης" κι ο "Τρεχάλης". Τα άλλα δύο ήταν ανθρωπάκια: πλάσματα μικρά σαν ποντικάκια αλλά που έμοιαζαν πολύ στην όψη και στη συμπεριφορά με ανθρώπους σαν κι εμάς. Ονομάζονταν "Χμ" και "Χα".

Και τα τέσσερα ήταν τόσο μικροσκοπικά που πολύ δύσκολα ξεχώριζε κανείς τις κινήσεις τους. Αν όμως τα παρατηρούσες προσεκτικά, θα ανακάλυπτες εκπληκτικά πράγματα!

Κάθε μέρα, τα ποντικάκια και τα ανθρωπάκια περνούσαν την ώρα τους στο λαβύρινθο ψάχνοντας το δικό τους, ειδικό τυρί.

Τα ποντικάκια, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης, δε διέθεταν παρά απλά μυαλά τρωκτικών, αλλά καλά ένστικτα: έτσι, αναζητούσαν το σκληρό τυρί που τους άρεσε να τσιμπολογούν, όπως συνηθίζουν να κάνουν τα ποντικάκια.

Τα δύο ανθρωπάκια, ο Χμ και ο Χα, διέθεταν μυαλό γεμάτο κάθε λογής πεποιθήσεις και συναισθήματα, και το χρησιμοποιούσαν για να αναζητούν ένα πολύ διαφορετικό είδος Τυριού — με κεφαλαίο Τ — που πίστευαν ότι θα τους έκανε να αισθανθούν ευτυχισμένοι και επιτυχημένοι.

Όσο κι αν διέφεραν, τα ποντικάκια και τα ανθρωπάκια είχαν ένα κοινό γνώρισμα: κάθε πρωί, φορούσαν τις φόρμες τους και τα αθλητικά τους παπούτσια, άφηναν τα σπιτάκια τους, κι έβγαιναν τρεχάτα στο λαβύρινθο ψάχνοντας το αγαπημένο τυρί τους.

Ο λαβύρινθος ήταν ένας τεράστιος δαίδαλος από διαδρόμους και αίθουσες, που μερικές περιείχαν νόστιμο τυρί. Υπήρχαν όμως και σκοτεινές γωνιές και αδιέξοδα που δεν οδηγούσαν πουθενά. Πολύ εύκολα χανόσουν εκεί μέσα.

Ωστόσο, αν έβρισκες το δρόμο σου, ο λαβύρινθος έκρυβε μυστικά που σου επέτρεπαν να απολαύσεις μια καλύτερη ζωή.

Τα ποντίκια, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης, για να βρίσκουν τυρί χρησιμοποιούσαν την απλή μέθοδο της δοκιμής. Διάλεγαν ένα διάδρομο, έτρεχαν ως την άκρη του και, αν αποδεικνυόταν άδειος, διάλεγαν άλλο. Θυμόντουσαν τους διαδρόμους που δεν είχαν τυρί και προχωρούσαν γρήγορα σε νέες περιοχές.

Ο Ρουθούνης, χάρη στην οξύτατη μύτη του, οσφραίνονταν τη γενική κατεύθυνση του τυριού κι ο Τρεχάλης ορμούσε μπροστά. Όπως θα περιμένατε, συνήθως χάνονταν, έπαιρναν λάθος κατεύθυνση, και συχνά έπεφταν πάνω σε τοίχο. Αλλά μετά από λίγο έβρισκαν το δρόμο τους.

Όπως τα ποντίκια, έτσι και τα δύο ανθρωπάκια, ο Χμ και ο Χα, χρησιμοποιούσαν την ικανότητα να σκέπτονται και να διδάσκονται από τις προηγούμενες εμπειρίες τους. Στηριζόντουσαν όμως στον πιο σύνθετο εγκέφαλό τους για να αναπτύσσουν πιο τελειοποιημένες μεθόδους αναζήτησης τυριού.

Μερικές φορές τα κατάφεραν μια χαρά, άλλοτε όμως οι ισχυρές ανθρώπινες πεποιθήσεις τους και τα έντονα ανθρώπινα αισθήματά τους έπαιρναν τα ηνία και συσκοτιζαν τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονταν τα

πράγματα. Έτσι η ζωή στο λαβύρινθο γινόταν πιο περίπλοκη και πιο απαιτητική.

Τελικά, ο καθένας με τον τρόπο του, βρήκαν όλοι τους — ο Ρουθούνης, ο Τρεχάλης, ο Χμ, και ο Χα — αυτό που έψαχναν: βρήκαν μια μέρα το αγαπημένο τους είδος τυριού στην άκρη ενός από τους διαδρόμους στον Τυροσταθμό Τ.

Από τότε, κάθε πρωί τα ποντίκια και τα ανθρωπάκια φορούσαν την αθλητική τους περιβολή και κατευθύνονταν προς τον Τυροσταθμό Τ. Δεν άργησαν να καταλήξουν ο καθένας στη δική του τυποποιημένη συμπεριφορά.

Ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης συνέχισαν να ξυπνούν νωρίς κάθε πρωί και να διατρέχουν το λαβύρινθο, ακολουθώντας πάντοτε την ίδια διαδρομή.

Όταν έφταναν στον προορισμό τους, τα ποντίκια έβγαζαν τα αθλητικά τους παπούτσια, τα έδεναν το ένα με το άλλο, και τα κρεμούσαν από το λαιμό τους, ώστε να μπορούν να τα ξαναφορέσουν γρήγορα αν χρειαζόταν. Έστερα, απολάμβαναν το τυρί τους.

Στην αρχή, ο Χμ και ο Χα έτρεχαν επίσης κάθε πρωί προς τον Τυροσταθμό Τ για να απολαύσουν τις νόστιμες λιχουδιές που τους περίμεναν.

Έστερα από λίγο όμως, τα ανθρωπάκια άρχισαν να ακολουθούν διαφορετική ρουτίνα.

Ο Χμ κι ο Χα ξυπνούσαν κάθε μέρα λίγο πιο αργά, ντύνονταν χωρίς πολλή βιασύνη, και πήγαιναν με το πάσο τους στον Τυροσταθμό Τ. Στο κάτω-κάτω, τώρα ήξεραν πού βρίσκεται το Τυρί και πώς να φτάσουν εκεί.

Δεν είχαν ιδέα από πού ερχόταν το Τυρί, ούτε ποιος το έφερνε εκεί. Απλώς, έπαιρναν ως δεδομένο ότι θα υπήρχε.

Κάθε πρωί, μόλις ο Χμ και ο Χα έφταναν στον Τυροσταθμό Τ, κάθονταν και βολεύονταν σαν στο σπίτι τους. Έβγαζαν τις φόρμες και τα αθλητικά τους παπούτσια και φορούσαν μαλακές παντόφλες. Τώρα που είχαν βρει το Τυρί, όλα είχαν γίνει πολύ άνετα.

"Μεγαλείο", έλεγε ο Χμ. "Εδώ υπάρχει τόσο Τυρί που αρκεί να μας κρατήσει για πάντα". Τα ανθρωπάκια αισθάνονταν ευτυχισμένα και επιτυχημένα, και πίστευαν ότι είναι ασφαλή.

Δεν πέρασε πολύς καιρός, και ο Χμ με τον Χα άρχισαν να θεωρούν το Τυρί που έβρισκαν στον Τυροσταθμό Τ ως το δικό τους τυρί. Το απόθεμα τυριού ήταν τόσο μεγάλο, που τελικά μετακόμισαν και έφεραν τα σπίτια τους κοντύτερα και έφτιαξαν την κοινωνική ζωή τους γύρω από τον Τυροσταθμό.

Για να αισθάνονται ακόμη περισσότερο σπιτικά, ο Χμ και ο Χα διακόσμησαν τους τοίχους με ρητά. Ένα απ' αυτά έλεγε:

*Το τυρί
σε κάνει
ευτυχισμένο*

Μερικές φορές, ο Χμ και ο Χα προσκαλούσαν φίλους τους να δουν το σωρό του Τυριού τους στον Τυροσταθμό Τ, και τον έδειχναν με καμάρι λέγοντας: "Ωραίο δεν είναι το Τυράκι μας;". Άλλοτε κερνούσαν τυρί τους φίλους τους, άλλοτε όχι.

"Το αξίζουμε αυτό το Τυρί", έλεγε ο Χμ. "Δουλέψαμε πολύ, δουλέψαμε σκληρά για να το βρούμε". Και άρπαζε ένα φρέσκο γευστικό κομμάτι και το έτρωγε.

Ύστερα, έπεφτε και αποκοιμιόταν, όπως ήταν η συνήθειά του.

Κάθε βράδυ, τα ανθρωπάκια γυρνούσαν περπατώντας με το πάσο τους στο σπίτι τους, γεμάτα Τυρί, και κάθε πρωί επέστρεφαν σίγουροι ότι θα βρουν και άλλο.

Αυτό συνεχίστηκε για πολύ καιρό.

Ύστερα από λίγο, η αυτοπεποίθηση του Χμ και του Χα εξελίχθηκε στην αλαζονεία της επιτυχίας. Τόσο είχαν βολευτεί που ούτε καν έπαιρναν είδηση τι συνέβαινε.

Καθώς περνούσε ο καιρός, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης συνέχιζαν την καθημερινή ρουτίνα τους. Κατέφθαναν νωρίς κάθε πρωί, και μύριζαν, έβυναν τους τοίχους, και έτρεχαν γύρω-γύρω στον Τυροσταθμό Τ, επιθεωρώντας την περιοχή για να δουν αν είχε αλλάξει κάτι από χθες. Ύστερα κάθονταν και άρχιζαν να τσιμπολογούν το τυρί.

Μια μέρα, έφτασαν στον Τυροσταθμό Τ και ανακάλυψαν ότι δεν υπήρχε τυρί.

Αυτό δεν τους προκάλεσε έκπληξη. Ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης είχαν παρατηρήσει ότι το απόθεμα τυριού λιγόστευε μέρα με τη μέρα, και έτσι είχαν προετοιμαστεί για το αναπόφευκτο και γνώριζαν ενστικτωδώς τι έπρεπε να κάνουν.

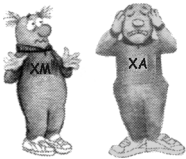
Κοιτάχτηκαν, πήραν τα αθλητικά τους παπούτσια που τα είχαν δεμένα και κρεμασμένα από το λαιμό τους, τα φόρεσαν, και έδεσαν τα κορδόνια τους.

Τα ποντίκια δεν πολυανέλυναν τα πράγματα.

Για τα ποντίκια, το πρόβλημα ήταν απλό, το ίδιο και η απάντηση. Η κατάσταση στον Τυροσταθμό Τ είχε αλλάξει. Έτσι, ο Ρουθούνης κι ο Τρεχάλης αποφάσισαν να αλλάξουν.

Κοίταξαν μέσα στο λαβύρινθο. Μετά, ο Ρουθούνης σήκωσε ψηλά τη μύτη του, οσμίστηκε, κι έγενεφε στον Τρεχάλη ο οποίος ξεχύθηκε τρέχοντας σ' ένα διάδρομο ενώ ο Ρουθούνης ακολουθούσε όσο πιο γρήγορα μπορούσε.

Είχαν ξεκινήσει την αναζήτηση για το Νέο Τυρί.

Αργότερα την ίδια μέρα, ο Χμ και ο Χα έφτασαν στον Τυροσταθμό Τ. Δεν είχαν πάρει είδηση τις μικρές αλλαγές που συνέβαιναν κάθε μέρα, κι έτσι θεωρούσαν δεδομένο ότι το Τυρί θα τους περιμένει.

Δεν είχαν προετοιμαστεί γι' αυτό που θα συναντούσαν.

"Τι; Πού είναι το Τυρί;", φώναζε ο Χμ. Και συνέχισε να στριγκλίζει: "Πού είναι το Τυρί; Πού είναι το Τυρί;", λες κι αν φώναζε πολύ δυνατά το Τυρί θα ξαναρχόταν.

"Ποιος πήρε το τυρί μου;", ούρλιαζε.

Τελικά, έφερε τα χέρια στους γοφούς και με το πρόσωπο κατακόκκινο ούρλιαζε με όλη τη δύναμη της φωνής του: "Είναι αδικία!".

Ο Χα έμεινε ακίνητος, κουνώντας μόνο το κεφάλι, μην μπορώντας να πιστέψει τι είχε συμβεί. Κι αυτός περίμενε να βρει Τυρί στον Τυροσταθμό Τ. Έμεινε να στέκεται πολλή ώρα, παγωμένος από το σοκ. Τέτοιο πράγμα δεν το περίμενε.

Από το συγγραφέα που τα
πολυδιαβασμένα βιβλία του
έχουν βοηθήσει εκατομμύρια ανθρώπους

ΤΙ ΚΑΝΕΤΕ ΟΤΑΝ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΑΣ ΑΛΛΑΖΕΙ

Θα ήταν πανεύκολο αν είχατε το χάρτη
του λαβυρίνθου, αν οι συνηθισμένες μέθοδοι
έφερναν αποτέλεσμα, αν σταματούσαν
επιτέλους να σας παίρνουν "το Τυρί σας".
Όμως, τα πράγματα αλλάζουν συνεχώς.

Ποιος πήρε το τυρί μου;

Για Εφήβους

Η ιστορία που
θα σας βοηθήσει να πάτε
μπροστά και να νικήσετε!

Επισκεφθείτε μας στο Internet:
<http://www.klidarithmos.gr>

ΚΛΕΙΔΑΡΙΘΜΟΣ

Σολωμού 67, 10432, ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210-6237836

ISBN 960-209-724-8

9 789602 097243